Владимир Кисьов: 10 години след началото на преговорите с ЕС сме на добрия път и той е необратим

Публикуван на: 13-02-2010
Източник: Портал Европа

На 15 февруари 2010 г. (понеделник) се навършват 10 години от началото на преговорите за членство на България в ЕС. На тази дата преди едно десетилетие се проведе първото заседание на Междуправителствената конференция за присъединяването. Всъщност на този ден ЕС официално откри процедурата по преговори с шест страни – освен България и Румъния, това са Словакия, Литва, Латвия и Малта.

Повече по темата четете в рубриката "Анализи" на Портал ЕВРОПА - освен хронолия на преговорния процес, можете да видите любопитни архивни снимки и видеоматериали.
Потърсихме бившия главен преговарящ на България с ЕС Владимир Кисьов за блиц-коментар по повод годишнината.

Какъв спомен е оставила във вас датата 15 февруари?

Датата 15 февруари 2000 година е формалната, официалната, „бюрократичната”, ако щете, еманация на голямото напрежение, което преживяхме няколко месеца по-рано – от декември 1999 г., в Хелзинки, когато всъщност получихме поканата за започването на преговорите. Както читателите ви знаят, по време на срещата на ЕС в Хелзинки се взе решението за откриване на официални преговори с България, Литва, Латвия, Румъния, Словакия и Малта за членство. Самият формален старт на преговорите се случи в Брюксел на 15 февруари 2000 г. Това са неща, които човек никога не може да забрави.

Къде сме 10 години по-късно?

Преди всичко искам да каза, че тези десет години са оставили трайна следа у всички тези ентусиасти, които бяхме в преговорния екип и работехме с огромно желание през цялото време. Бих се радвал, ако съумеем да пробудим същия ентусиазъм и у хората, които днес работят в областта на европейските въпроси. Трябва да възродим усещането за мисия, което беше характерно за онези години, и в днешния ден – при това не само у експертите, а и сред

Copyrights © 2003-2007 Europe.bg

гражданите като цяло. Европейските правила и изисквания днес не са по-малко отговорни, колкото бяха тогава. Виждаме, че резултатите в последните години не са добри – основно по отношение на оползотворяването на средствата от Структурните фондове. Главното предназначение на тези пари е да подпомагат сближаването на стандартите между страните-членки на ЕС. Ето заради това е нужно да сме по-активни.

Какво бихте пожелали на колегите си по повод годишнината?

Искам да използвам повода – едно десетилетие от започването на преговорите на България с Европейския съюз – и да благодаря още веднъж на всички колеги, които участваха в преговорния процес тогава – и видими, и невидими, а и след това. Да благодаря на хората, които имат заслуга България да бъде държава-член на ЕС, т.е. да се намира на един необратим път на развитие. Знаете ли, дори фактът, че днес се говори за толкова много европейски въпроси и проблеми нямаше да бъде реалност, ако не беше изминат предишният етап, който ни доведе до фактическото членство. Да, вярно е, темата за проблемите доминира пред тази за положителните неща, но аз виждам нещо положително и в това, че се дискутират слабите страни на изпълнението на изискванията. Дори да има проблеми, те са преодолими и временни. Важното е, че сме на добрия път и че той е необратим. Можем да постигнем много повече благодарение на факта, че България е част от ЕС. Това, което ние, гражданите, можем и трябва да правим, е активно да търсим отговорност от всички наши политици, които не си свършват навреме работата, за да може българите да живеем по-добре.

Каква прогноза бихте направили за България и нейното присъединяване към еврозоната и към Шенгенското пространство?

По отношение на въвеждането на еврото в България – колкото по-рано, толкова по-добре. По отношение на присъединяването към Шенгенското пространство – за съжаление ние, българите, изостанахме още в предишния период. Трябваше да влезем в Шенген още от 1 януари 2007 г., за да не влачим поредния получерен печат върху себе си, който ни прави друга, сякаш по-различна категория държава-член на ЕС. За съжаление това не се случи поради липсата на политическа воля у управляващите след 2001 г. Те трябваше да продължат цялата дейност, свързана с охраната на границите и вътрешния ред и визовите въпроси – още повече, че пътят беше проправен много успешно, тъй като правителството между 1997 и 2001 г. успях да постигне премахване на визовия режим за българските граждани. Процесът на този път – към Шенген – беше напълно изпълним в рамките на 4-5 години. Но това не стана. Сега час по-скоро трябва да се случи наваксването.

Copyrights © 2003-2007 Europe.bg